

(DENNÍKOVÉ KÁZNE/ Úvodná kázeň)

Ochorel som.

Ak v nás má „Slovo Kristovo prebývať bohato“, musí v nás dôjsť ku kríze. V celom našom živote. Len kríza celého nášho života umožní Kristovmu Slovu, aby v nás prebývalo – bohato. Vtedy sa nám nezdá Pánova výchova radostná. Písmo však vraví jednoznačne: Koho Pán miluje, toho prísne vychováva. Toho upozorní na každý rozpor v nás - na rozpor a spor nášho tela a telesného človeka s Jeho svätým nárokom. S Jeho svätým nárokom na - celý náš život! Musíme byť celí, nie iba čiastočne svätí. Celí Čistí. Nie však – obielení! Nie navonok kresťansky upravení a zbožní. Zbožnosť znamená chváliť sa Kristovou svätosťou, nie svojou. Kto sa chváli svojou morálkou, ten nepoznal Krista tak, ako Ho poznať má. Ten je iba obielený.

Bol som ešte kresťanom?

Zažil som to, čo je napísané v 74. Žalme: „**Podmaňme si ich úplne!**“ (verš 8). Koho? Všetkých, ktorí chcú byť celí Kristovi. Kto to vraví? Nepriateľ. Nepriatelia. Tí, ktorí chcú zničiť človeka a Kristovca. Tí, ktorí chcú zmazať meno Ježiša Krista ako jedine sväté na okruhu celej zeme. Všade sa deje to isté. A tak sa nedivte, bratia, ohňu súženia, ktorý prišiel skusovať vás. Vaša viera musí byť preskúšaná v ohni ako zlato! Satan si vás vyžiadal, aby vás preosial. Ako Jóba! Prečo? Prečo to Boh dovolí? Aby sme boli celí preskúšaní, aby sme Mu potom – celí patrili. Aby sme boli svätí ako je Svätý Ten, ktorý si nás povolal. „

Spálili všetky zhromaždiská Božie v krajine.

“ (Ž 74,8). Ako spálili kedysi chrám! Ako Šalamúnov chrám. Prečo by bol kresťan a cirkev spod tohto Pánovho súdu, ktorý sa začína od domu Božieho, uchránený? Uchránený by mohol byť – len pre záhubu. Ale Pán chce, aby sme mali život! A aby sme ho mali hojne. Prebohato. Preto nás súd Kristov, súd Slova, ktorý sa začína od Božieho domu, nemôže minúť. Musíme naň však byť pripravení a nevzpierať sa mu! A nevyhovárať sa zo zodpovednosti za každého brata a každú sestru polemickou otázkou: Nechaj, ma Pane, na pokoji! Či som ja strážcom svojho brata, aby som sa musel stále obťažovať krízou jeho, teda: cudzieho života? Alebo: Či som práve ja povinný ním byť? Neutečme! Neutečme z tej výsady byť strážcami ľudských životov! Neutečme pred Božej otázky ako Kain. Podvoľme sa Pánovej ruke s výchovným prútom, aby nás vychoval prísnu, v Pravde a v Spravodlivosti Božej milujúcou výchovou. Tu sa snúbi Pravda a Láska, Spravodlivosť a Právo. A to všetko sa deje: z Boha a pre Boha v Kristu skrze Ducha Božieho. Ak Pán dovolí, aby nepriateľ začal ničiť a trhať náš život (aby si ho zdanlivo,

Piješ vodu z nebeského dažďa?

Napísal Miroslav Halás
Február 09, 2006

---

navonok začal podmaňovať), tak iba preto, aby si ten proces záhuby nášho starého života použil na svoju konečnú slávu a na našu jednoznačnú a definitívnu premenu. Keď sa žalmista ocitol v tomto drvivom procese svojej premeny (v ohni súženia) vravel: „

Nevidíme už svoje znamenia, nieto už proroka. Nikto z nás nevie, dokedy.

“ Zrazu to, čo sme dovtedy hrdo nazývali životom našej zbožnosti a životom nášho kresťanstva - nemáme vo svojich rukách. Našich vlastných znamení a suverénnych náboženských rečí náhle – niet! Prorocké slovo zmĺklo. Nastáva tma. Prečo? Pre aký účel? Dokedy?

Nie je problém byť kresťanom zo seba. Problém je: Byť svätým a kresťanom, splodeným zo Slova. Z Krista v Duchu svätom.

Pán ma zastavil, aby som začal „**hľadiť do neba**“. Iba na Neho, Pôvodcu a Dokonávateľa viery. Celá 12. kapitola Listu Židom je o tom. O prísnej výchove, o Božej láske, o našom synovstve. Byť svätým kresťanom, splodeným zo Slova v Duchu svätom, znamená: žiť pre Slovo-Krista celým svojím životom v pravej zhode a jednote ľudu Božieho: v Duchu svätom. Pre Krista a v Kristu. Hľadiť hore. Nie dolu. Hľadiť na Nový Jeruzalem, nie na starý. Hľadiť na nový ľud Boží, nie na zákony inštitučnej cirkvi. Nehovoriť už: Som denominačný katolík, luterán, kalvín, baptista, ale... Som Kristovec. Som Kristov. Som kresťan v Kristovom tele. V cirkvi-tele Ježiša Krista, ktorej je iba On pravou Autoritou a jedinou Hlavou. Nehľadiť v prvom rade na pozemské formy cirkvi a ich mená, ale na jedno-jediné meno: na meno Ježiš, ktorý má titul: Kristus. Pomazaný. To je pravé a jediné znamenie čias. Pomazaný, Ukrižovaný, Vzkriesený Ježiš Kristus a my, ukrižovaní, vzkriesení a pomazaní v Ňom a s Ním pre našich bratov a pre celú zem. To je pravá cirkev. Cirkev, ktorá žije v tejto udalosti spásy, nie v ľudských plánoch, akciách a pozemských kresťansko-náboženských aktivitách.

Problém mnohých denominačných kresťanov a celých denominácií je: Ustavične pokračujúce úsilie cirkvi byť obielenou v inštitučných dôrazoch, hoci práve v tých niet pre ňu pomoci.

Kam ideme? Do krajiny, ktorá „**pije vodu z nebeského dažďa**“. Slovo Božie pre vás odteraz už môže prichádzať len zhora. Nie z ľudských úsudkov v kresťanskom rúchu. Nie v ľudských plánoch či v dobrých kresťanských úmysloch a v programoch s príjemnou kresťanskou atmosférou. Nič už pre vás a vo vás nesmie a nemá byť hrané! Všetko sa vo vás má diať len v moci a pôsobnosti Slova Božieho, lebo „spôsoby tohto sveta (aj v cirkvi) hynú“. Dosť času prešlo, ktorý ste žili nielen vo viditeľných hriechoch, ale aj v „kresťanskom opare a omámení“, vo vlastnej náruživosti konať zo seba vlastné kresťanské skutky. Musíme dnes, keď počujeme Boží hlas, konečne vojsť do Božieho pokoja, aby sme si odpočinuli „od svojej práce“. Máme vojsť do priestoru duchovného domu a duchovných domov, ktoré sú budované zo živých

Piješ vodu z nebeského dažďa?

Napísal Miroslav Halás
Február 09, 2006

---

kameňov, svätého kňazstva. Máme žiť v novom chráme Ducha svätého – v cirkvi-tele Ježiša Krista, ktorá je jedinou pravou cirkvou, a naše telo má byť formované pod každodennou pôsobnosťou Ducha svätého v zjavenom Slove Kristovom ako zjavený chrám v tomto skazenom pokolení. Cirkev Ježiša Krista a naše údy v nej majú svietiť ako chrám - pravá svieca. Ako chrám pravého poznania Krista v Slove a v Duchu svätom! Je veľmi dôležité, aby sme starozákonný text z 5. Mojžišovej 11, 11-29 pochopili v novozákonnom duchu. Pre nás.